

ner i denne samt på byggegrunden, fradrages i det beløb, hvoraf investeringsfradraget beregnes.

Efter forslaget skal investeringsfradraget kunne foretages ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1970, 1971, 1972 og 1973. I hvert af disse indkomstår kan der fradrages 5 pct. af den anskaffelsessum, som er opgjort efter de regler, jeg lige har omtalt. Bl. a. af praktiske grunde er det dog anset for hensigtsmæssigt at afskære en række mindre væsentlige bygningsinvesteringer fra investeringsfradrag. Det foreslås derfor, at fradraget på 5 pct. kun kan beregnes af det beløb, hvormed anskaffelsessummen — efter fradrag af et eventuelt investeringstilskud — overstiger 50.000 kr. Endvidere foreslås det, at der kun foretages investeringsfradrag, hvis det årlige fradragsbeløb, der opgøres efter de nævnte regler, er 100 kr. eller derover.

Efter forslaget er det en betingelse for investeringsfradraget, at bygningen ved udgangen af det pågældende indkomstår tilhører den skattepligtige og bruges til et formål, der giver ret til skattemæssige afskrivninger. Hvis den skattepligtige f. eks. sælger bygningen i 1972, får han således kun ret til investeringsfradrag i indkomstårene 1970 og 1971. Det samme gælder, hvis bygningen i 1972 overgår til en anvendelse, der ikke giver ret til skattemæssige afskrivninger.

Efter forslaget berører investeringsfradraget ikke størrelsen af de afskrivninger, der kan foretages efter afskrivningsloven. Fradraget berører heller ikke opgørelsen af en eventuel salgsfortjeneste efter loven om særlig indkomstskat eller efter statskattelovens § 5 a.

Det har ikke været muligt at anslå det provenutab, ordningen vil medføre for staten og kommunerne. Det skyldes, at det er uvist, hvor store beløb der vil blive anvendt til erhvervsbyggeri i de 5 amter i tiden 1. oktober 1968–31. december 1970, og hvor store indtægter de pågældende virksomheder får i de indkomstår, hvor investeringsfradraget kan foretages.

Ved *1. behandlingen* i folketinget kunne *Ove Hansen* (S) give tilsagn om at medvirke til forslagets gennemførelse, idet han fandt det hensigtsmæssigt at give særlige, gunstige afskrivningsregler i egnsudviklingsområderne for derved at stimulere ekspansionen. Ligesom partiets ordfører i forslaget vedrørende egnsudviklingsudvalget gjorde også *Ove Hansen* opmærksom på en henvendelse, man havde fået fra egnsudviklingsudvalget for Maribo amt. Han fandt, at der i denne henvendelse var rejst sådanne problemer, at man under det kommende udvalgsarbejde måtte overveje at udvide de områder, hvor investeringsfradrag kunne foretages.

Stetter (KF) gjorde opmærksom på, at forslaget ikke måtte ses som led i en konjunkturpolitik. Forslaget var en overbygning på de bestående afskrivningsregler, og ingen virksomheder i det øvrige land ville blive stillet dårligere ved gennemførelsen af forslaget.